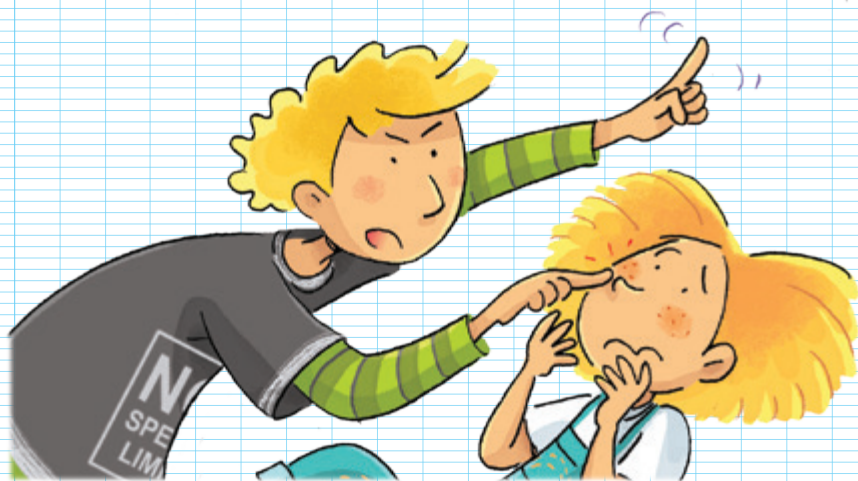

Sú dni, kedy je lepšie zostať pod perinou, pekne v teplúčku. Tak to aspoň hovorí môj starší brat Tom. A má pravdu. Tento víkend odišli mama a Pierre na dva dni preč. Pierre je náš nevlastný otec. Tak ho volá Tom, keď ho chce poriadne vytočiť. Až na to, že Pierre sa nikdy nenechá. Je priveľmi pokojný. Taký pokojný, že nakoniec sa rozčúli Tom a treskne dverami.

Pierre a mama teda odišli na dva dni preč iba sami dvaja, tak nám to aspoň povedali. Bolo to super! Ja som šla spať ku svojej kamoške Alici a Tom zostal doma sám. No, sám, ako sa to vezme. Pozval si domov kopec kamarátov, ale nechcelo sa mi o tom

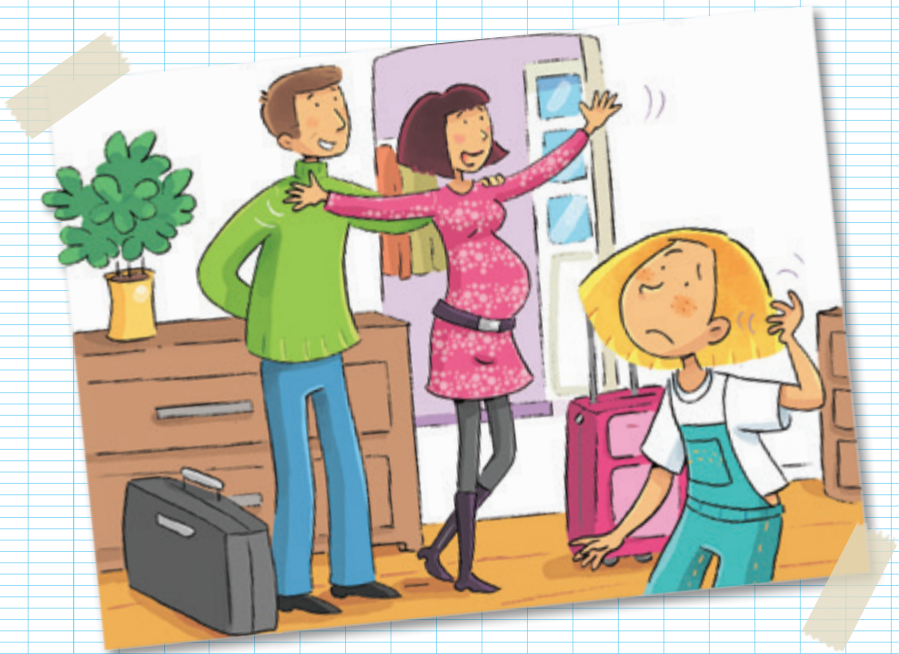

hovoríť mame. „Lola, ak ma bonzneš,“
vyhráždal sa mi Tom, „trpko to oľutuješ...“
Okamžite som stratila chuť bezodkladne
informovať mamu. V každom prípade sme
sa obaja nechali pekne dobehnúť. Že víkend
sami dvaja! To asi ťažko! Pierre a mama
odišli kupovať nový dom, a to veľmi ďaleko.
A nám sa o tom ani slovom nezmenili.

Keď sa v nedeľu večer vrátili, spýtali sa nás, či bolo všetko v poriadku. Jednohlasne sme zvolali: „Jasně!“ Mame to úplne stačilo. Žiadne: „O koľkej si šiel spať Tom?“ Ani: „A ty, Lola, mala si sa dobre u Alici?“ Alebo: „Všetky úlohy na zajtra sú hotové? Netreba podpísať žiacku knižku?“ Nič! A to nám už

malo byť podozrivé. Mama bola červená ako paprika a pozerala na Pierra s úsmevom od ucha k uchu. A potom sa so všetkým priznali. V chodbe, obklopení kuframi, ktoré ešte nestihli upratať. „Chceme vám povedať veľkú novinu,“ vyšlo z nich. Veľkú novinu nám oznámili už pred piatimi mesiacmi, keď sme sa dozvedeli, že naša rodina sa má rozrásť. Novinka to síce bola, ale dobrá určite nie. Pokiaľ ide o mňa, naša